

[Arbejdsministeren.]

et. Den lov, der foreberedes, er en udpræget rammelov, hvis betydning først viser sig, efterhånden som den udmøntes i detailregler under medvirken af arbejdsmarkedets organisationer, og det sker ikke fra den ene dag til den anden. Men regeringen er som sagt indstillet på, at det gælder om at komme i gang med denne udvikling snarest muligt.

Ordføreren for forslagsstillerne (Erling Dinesen) (S):

Jeg vil gerne allerede på nuværende tidspunkt gøre et par bemærkninger til arbejdsministerens redegørelse, som jeg takker for. Som jeg gjorde opmærksom på i bemærkningerne til det forslag, vi behandler her, ønsker vi naturligvis den sag fremmet så meget som muligt. Sent er som bekendt bedre end aldrig, og derfor er jeg nogenlunde tilfreds med, at arbejdsministeren nu bebuder, at lovforslaget om denne omfattende arbejdsmiljøreform meget snart kan ventes.

Vi er i socialdemokratiet af den opfattelse, at sikringen af sikkerhed, tryghed og et virkelig godt arbejdsmiljø er en af de vigtigste opgaver, vi i dag er stillet over for på arbejdsmarkedet. Jeg vil også gerne understrege, at det er ikke en opfattelse, vi har fået efter regeringsskiftet i december. I den socialdemokratiske regerings 2 års periode blev der for alvor sat et arbejde i gang for at løse de mange alvorlige problemer, der findes på dette felt. Det lovrevisionsarbejde, som nu er afsluttet, blev sat i gang. Arbejdsmiljøgruppen, der allerede har afgivet vigtige delbetænkninger, blev nedsat og arbejder videre. Sikkerhedsorganisationen i industrien blev ført ud i livet, og sikkerhedsrepræsentanterne opnåede tillidsmandsbeskyttelse. Nu skal vi så, som arbejdsministeren også var inde på det, bygge en ny sikkerhedstjeneste op på det vigtige og farlige bygge- og anlægsområde, og herudover kunne der nævnes initiativer på mange andre felter, taget op af fagbevægelsen og taget op af arbejdstilsynet.

Men vi mangler altså stadig det helt afgørende, den reform af selve arbejdsmiljølovgivningen, som vort forslag tager sigte på at fremme.

Jeg synes, vi kan glæde os over, at der nu foregår en omfattende debat omkring ar-

bejdsmiljøet. Vi må nok erkende, at den stærke teknologiske udvikling, vi har oplevet ikke mindst igennem de senere år, ligesom har taget os på sengen. Vi har vel nok for sent fået kendskab til en lang række farekilder og risici, og det er derfor nødvendigt med en langt stærkere indsats i de kommende år. Det gælder både arbejdstilsynets virksomhed, og det gælder fagbevægelsens indsats.

I den sammenhæng vil jeg i øvrigt gerne understrege, at jeg mener, tiden må være inde til at placere en af fagbevægelsens tillidsmænd som ansvarlig leder af det arbejde, som i de kommende år skal udføres på dette felt. Det er af mange grunde rigtigt at gøre dette; det er sagligt rigtigt, også fordi det vil medvirke til at sikre en aktiv medvirken fra arbejdsmarkedets organisationer i dette arbejde.

Det er da rigtigt, som arbejdsministeren siger, at vi skal være opmærksom på de økonomiske problemer og de administrative problemer. Jeg skal ikke grave dybt ned i det, kun komme med den bemærkning, at disse problemer kunne nu nok have været afklaret på nuværende tidspunkt. Jeg vil gerne føje til, at efter min opfattelse må det være sådan, at hensynet til sikkerhed og sundhed må gå forud for hensynet til økonomien. Det er jo ikke noget beskedent antal millioner, det koster samfundet i arbejdsulykker og sygdomme, for ikke at tale om det stigende antal invalidepensionister. Derfor vil også samfundet tjene på det forebyggende arbejde og på indretningen af sunde og menneskevenlige arbejdspladser. Det koster penge, men det betaler sig, og i øvrigt må etableringen af sunde og farefri arbejdspladser være en naturlig produktionsomkostning, som altså betaler sig.

I denne sammenhæng vil jeg gerne pege på, at en arbejdsgiverafgift til sikring både af etableringen af og kontrollen med tidsvarende arbejdspladser er jeg personligt tilhænger af, og jeg går ud fra, at vi kan diskutere dette spørgsmål videre, når lovforslaget kommer til behandling. Jeg håber, at det bliver meget snart, som arbejdsministeren nu har givet tilsagn om.

Poulsaard (FP):

Da mit partis ordfører er forhindret i at